

Llavor

És bo de veure i viure la naturalesa amb tota la seva esplendor en la forma i el fons que tanta vida ens dóna.

És bo de veure i viure les persones en tota la faceta de la vida per prendre consciència del valor que tenen en la seva trajectòria i com han arribat a la bellesa.

És bo de veure i viure i poder descobrir l'esforç, el patiment i les mancances que han hagut de patir pels seus familiars i poder sortir amb dignitat de la vida i deixar-ne una de més agradable que la que ells han tingut.

En aquesta etapa final hi intervenen diverses persones als qui em vull dirigir. Primer de tot els malalts que moltes vegades arriben a aquesta fase de la seva vida mancats de salut, amb soledat, amb falta d'amor i de l'escalf humà. És vital que es vegin compensats de tot això que necessiten i es mereixen.

Fora bo que les persones del Poblenou, i en especial els joves, es donin compte que aquesta casa és plena de dolor, soledat i patiment de tota mena tant pel que fa tants als malalts com als familiars. Però també és una font de riquesa per a tot el voluntariat que fan una llavor de suplir els familiars que moltes vegades per ocupacions justificades i altres per abandonament no hi són. Voluntaris que sempre ofereixen als malalts aquell petó generós, aquella mà estesa, aquella estona de companyia i l'escalf humà que necessiten per fer una mica més agradable la poca o molta vida que els queda. Una riquesa per a qui ho dóna i una riquesa per a qui ho rep. Fa goig de veure els grups de joves que fan aquests actes de generositat als avis. És una pràctica que tot jove hauria de fer i donar-se compte que això també forma part de la

vida. Tot això s'hauria de valorar i fer créixer en nombre i així contribuiríem a fer una societat més humana i més cristiana. També és bo de recordar la llavor plantada un dia per algunes persones seguida després per moltes d'altres que s'han entregat amb il·lusió, sacrifici, esforç i capacitat per culminar l'obra que per a molts és un referent al Poblenou. Que no decaigui el treball per mantenir-la i per millorar-la ja que som molts els qui l'estimem!!

També és bo i necessari de veure i viure l'esforç de molts cuidadors i coordinadors en el tracte d'amor i d'atenció per cuidar i netejar els malalts. Alguns familiars possiblement ni se n'adonen de la feina que fan i de la ingratitud d'algunes de les seves tasques diàries. És digne d'admiració l'exemple que ens donen. Possiblement els manca més reconeixement així com l'autoritat per poder traspasar a la resta de treballadors que encara els costa de descobrir que tracten amb malalts molts d'ells vulnerables que necessiten molta atenció i amor.

S'ha de reconèixer també l'esforç que fa gent jove i no tan jove per desenvolupar activitats de lleure i terapèutiques que els permeten arribar a persones amb capacitats diferents.

També és bo de comptar amb els familiars que volen col·laborar i també aportar una crítica constructiva per tal que rutlli millor el centre.

Finalment, s'ha de reconèixer i valorar a tota la directiva pel treball que estan duent a terme per tirar endavant una obra de tanta envergadura i tanta sensibilitat humana. No defalliu perquè les persones més dèbils us necessiten!!

Bona feina i que la llavor fructifiqui amb vosaltres i que els malalts puguin tenir una major qualitat de vida. Que l'obra que feu doni fruits!!

